

z osobami uprawnionymi do zameldowania się w danym mieście na pobyt stały lub okresowy.

§ 5. 1. Umowa o podnajem lub oddanie w bezpłatne używanie powinna być zawarta na piśmie na okres nie dłuższy od tego, na który udzielone zostało zezwolenie (§§ 1 i 2).

2. Osoba, która otrzymała zezwolenie, obowiązana jest przedłożyć odpis umowy organowi, który zezwolenia udzielił.

§ 6. W razie gdy osoba, która otrzymała zezwolenie na oddanie mieszkania w podnajem (w bezpłatne używanie), nie powróci do niego na skutek zamieszkania w innej miejscowości, po upływie okresu, na który zezwolenie zostało udzielone — organ, który przydzielił tej osobie lokal mieszkalny, może cofnąć przydział na podstawie art. 36 prawa lokalowego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: S. Sroka

197

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 16 maja 1959 r.

w sprawie trybu postępowania przy usuwaniu osób z budynków zagrożonych bezpośrednio zawaleniem lub ulegających rozbiórce.

Na podstawie art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stwierdzenie potrzeby opróżnienia budynku lub lokalu z powodu zagrożenia bezpośrednio zawaleniem należy do właściwego do spraw administracji budowlanej organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, zwanego w dalszym ciągu „organem do spraw administracji budowlanej”.

§ 2. 1. W razie stwierdzenia przez organ do spraw administracji budowlanej potrzeby usunięcia najemców i innych osób z lokali mieszkalnych i użytkowych z budynku zagrożonego bezpośrednio zawaleniem lub z jego części — organ ten dokonuje następujących czynności:

- 1) wydaje na podstawie przepisów prawa budowlanego decyzję w sprawie obowiązku opróżnienia w oznaczonym terminie budynku lub lokalu i doręcza tę decyzję najemcom budynku lub lokalu,
- 2) zarządza umieszczenie na budynku (lokalu) zagrożonym bezpośrednio zawaleniem zawiadomienia, zawierającego stwierdzenie stanu zagrożenia oraz zakaz wprowadzania się do budynku lub lokalu,
- 3) przesyła właściwemu do spraw lokalowych organowi prezydium rady narodowej miasta, osiedla lub gromady, zwanemu w dalszym ciągu „organem do spraw lokalowych”, prawomocną lub zaopatrzoną w klauzulę natychmiastowej wykonalności decyzję z wnioskiem o dokonanie przekwaterowania, podając kolejność przekwaterowania przy uwzględnieniu stopnia zagrożenia.

2. Organ do spraw lokalowych powołując się na wymienioną w ust. 1 pkt 1 decyzję, która stanowi podstawę do dokonania przekwaterowania, wzywa najemców lokali mieszkalnych i użytkowych do opróżnienia zajmowanych lokali w terminie określonym w decyzji organu do spraw administracji budowlanej ze wskazaniem dnia i godziny przymusowego przekwaterowania oraz lokalu zastępczego, do którego nastąpi przymusowe przekwaterowanie; w razie niemożności przydzielenia lokalu zastępczego wyznacza pomieszczenie zastępcze, do którego nastąpi przymusowe przekwaterowanie; równocześnie z przekwaterowaniem organ do spraw lokalowych doręcza przekwaterowanemu decyzję o przydziale tego lokalu zastępczego lub zaświadczenie o wyznaczeniu pomieszczenia zastępczego.

§ 3. 1. Przy przydziale zastępczego lokalu mieszkalnego bierze się pod uwagę ilość osób uprawnionych do zamieszkania z najemcą bez uwzględnienia podnajemców, którzy podlegają przekwaterowaniu wraz z najemcą do lokalu zastępczego.

2. Zastępczy lokal użytkowy powinien nadawać się do wykonywania w nim przez najemcę zawodu.

§ 4. 1. Jeżeli budynek zagrożony bezpośrednio zawaleniem jest przeznaczony po opróżnieniu go do naprawy, najemcom przekwaterowanym do pomieszczeń zastępczych przysługuje prawo do powrotnego przekwaterowania do poprzednio zajmowanych lokali (mieszkalnych lub użytkowych) po dokonaniu naprawy budynku.

2. Osobom przekwaterowanym do lokali zastępczych organ do spraw lokalowych może na ich wniosek przydzielić w naprawionym budynku poprzednio zajmowane lokale pod warunkiem poniesienia przez te osoby kosztów przeprowadzki.

§ 5. Wstrzymanie wykonania decyzji o obowiązku opróżnienia budynku lub lokalu albo uchylene tej decyzji w drodze nadzoru przez organ nadrzędny nad organem do spraw administracji budowlanej — powoduje wstrzymanie przekwaterowania.

§ 6. 1. Organ do spraw administracji budowlanej, stwierdzając uzasadnioną potrzebę rozbiórki budynku lub jego części, wydaje pozwolenie zainteresowanej jednostce (osobie) na dokonanie rozbiórki, przesyłając równocześnie odpis tego pozwolenia organowi do spraw lokalowych.

2. Organ do spraw lokalowych na podstawie wymienionego w ust. 1 pozwolenia na rozbiórkę dokonuje następujących czynności:

- 1) zarządza umieszczenie na budynku zawiadomienia o przeznaczeniu budynku lub jego części do rozbiórki oraz o zakazie wprowadzania się do tego budynku,
- 2) wydaje po uprawomocnieniu się pozwolenia na rozbiórkę decyzję o przekwaterowaniu z lokali w budynku ulegającym rozbiórce lub w jego części i doręcza tę decyzję najemcom lokali mieszkalnych i użytkowych z równoczesnym określeniem terminu przekwaterowania oraz wskazaniem lokali zastępczych i zagrożeniem przymusowego przekwaterowania po uprawomocnieniu się decyzji.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 2 stosuje się przepis § 3.

§ 7. Organ do spraw lokalowych nie ma obowiązku przydziału lokalu zastępczego ani wyznaczenia pomieszczenia zastępczego, gdy najemca zajmował lokal użytkowy na podstawie decyzji o przydziale lokalu na czas określony lub gdy zajmowanie lokalu użytkowego odbudowanego lub nowo wzniesionego opierało się na pozwoleniu używania lub użytkowania przez czas oznaczony w decyzji na budowę, odbudowę, użytkowanie lub używanie lokalu — a czas ten upłynął.

§ 8. Odwołanie od decyzji o przydziale lokalu zastępczego może dotyczyć jedynie położenia lokalu zastępczego w innej miejscowości, nienadawania się lokalu do zajmowania ze względu na stan techniczny, norm zaludnienia przysługujących najemcy, jeżeli chodzi o lokal mieszkalny, oraz nienadawania się na wykonywanie przez najemcę zawodu, jeżeli chodzi o lokal użytkowy.

§ 9. Przekwaterowanie najemców następuje do lokali zastępczych, dostarczonych na koszt jednostki (osoby) zainteresowanej w rozbiórce budynku.

§ 10. Przekwaterowanie osób uprawnionych do otrzymania lokali zastępczych z podlegających rozbiórce budynków wywłaszczonych na podstawie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 17, poz. 70) normują przepisy tej ustawy.

§ 11. Po otrzymaniu decyzji wymienionej w § 2 ust. 1 pkt 3 lub odpisu pozwolenia na rozbiórkę wymienionego w § 6 ust. 1 organ do spraw lokalowych:

- 1) wstrzymuje wydawanie decyzji o przydziale lokali znajdujących się w budynkach zagrożonych bezpośrednio zawaleniem lub ulegających rozbiórce,
- 2) sporządza wykaz osób zajmujących lokale w budynkach wymienionych w pkt 1, tj. najemców, członków ich rodzin, osób pozostających z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym oraz podnajemców, ze wskazaniem miejsca ich zatrudnienia oraz powierzchni zajmowanego lokalu,
- 3) zabezpiecza opróżniony budynek lub lokal przed samowolnym powtórным zasiedleniem i przekazuje go właścicielowi przedsiębiorstwu do rozbiórki lub naprawy.

§ 12. Organ do spraw lokalowych działa w zakresie przekwaterowania osób z budynków zagrożonych bezpośrednio zawaleniem w charakterze władzy egzekucyjnej, stosując przepisy o postępowaniu przymusowym w administracji.

§ 13. 1. Osoba wprowadzona do pomieszczenia zastępczego otrzymuje wydane przez organ do spraw lokalowych zaświadczenie, stwierdzające prawo do zajmowania tego pomieszczenia do czasu przydziału lokalu zastępczego, powrotu do lokalu naprawionego lub do uzyskania lokalu w drodze najmu.

2. Osobom przekwaterowanym do pomieszczenia zastępczego przysługuje pierwszeństwo do przydziału lokalu zastępczego.

§ 14. W miejscowościach, w których nie wprowadzono publicznej gospodarki lokalami — właściwy do spraw gospodarki mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej powinien wskazać osobom podlegającym przekwaterowaniu z budynków zagrożonych budynki, w których istnieje możliwość wynajęcia mieszkania, w przypadkach zaś gdy wynajęcie mieszkania nie jest możliwe, obowiązany jest dostarczyć tym osobom pomieszczenia zastępcze. Dostarczenie pomieszczeń zastępczych następuje na podstawie art. 60 ust. 3 prawa lokalowego.

§ 15. Przewidziane w niniejszym rozporządzeniu uprawnienia najemców lokali przysługują również właścicielom budynków, zajmującym lokale mieszkalne lub użytkowe w tych budynkach.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: S. Sroka

198

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 18 maja 1959 r.

w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z § 2 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu: stalią, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie normuje gospodarkę metalami nieżelaznymi w postaci bloków, stopów, półfabrykatów, odlewów, odpadów metalurgicznych, odpadów produkcyjnych oraz złomu poamortyzacyjnego, jak również gospodarkę rudami lub koncentratami metali nieżelaznych — zwanymi w dalszym ciągu metalami nieżelaznymi.

2. Rozporządzenie nie dotyczy gospodarowania złotem i metalami z grupy platynowców.

3. Metale nieżelazne nie stanowią przedmiotu obrotu wolnorynkowego.

§ 2. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- 1) rudami są minerały w stanie rodzimym, stanowiące surowiec wstępny w produkcji metali nieżelaznych,
- 2) koncentratami są surowce do produkcji metali nieżelaznych uzyskane w procesie wzbogacania rud,

- 3) blokami są metale nieżelazne technicznie i chemicznie czyste w postaci gąsek, kątów, granulek, płytek, kostek, bryłek bezkształtnych i wlewków (wałków i wirebarsów),
- 4) stopami są stopy, w których łączna zawartość metali nieżelaznych wynosi co najmniej 85%, występujące w postaci określonej w pkt 3,
- 5) półfabrykatami są proszki i pyły oraz wyroby walcowane, ciągnięte i tłoczone, jak również platerki i bimetale, przeznaczone do przeróbki albo do użycia w produkcji innych artykułów bez względu na to, czy mogą być używane jako wyroby gotowe,
- 6) odlewami są wałki, tuleje oraz odlewy indywidualne w postaci półfabrykatów,
- 7) odpadami metalurgicznymi są odpady w postaci żużli, zgorzeli, popiołów, odprysków, skrzepów, zgorzeli, pyłów, szlamów oraz piasków formierskich, powstałe przy ogniowej i chemicznej przeróbce metali nieżelaznych,
- 8) odpadami produkcyjnymi są odpady powstałe przy procesach przeróbki mechanicznej oraz wybrakowane półwyroby i wyroby, które nadają się tylko do przerobienia albo do przeróbki chemicznej,
- 9) złomem poamortyzacyjnym są zużyte wyroby i części wyrobów metali nieżelaznych i ich stopów, które nadają się tylko do przetopienia albo do przeróbki chemicznej, jak również wszystkie wyroby z metali nieżelaznych o pełnej wartości użytkowej, a zaferowane do skupu,